

jde-li však o problém někoho jiného, advokát už takto důsledný není; i když se celé tři desítky spisů žalobci ztratily loni v létě, dozvěděl se to až půl roku poté. Žalobce pak v žalobě pravdivost jednotlivých napadených výroků vyvrací. Dále uvádí, že pro společnosti PxxxL, a.s. a její dceřinou společnost PxxxT, a.s. se stal v důsledku předm. reportáže nedůvěryhodným rozhodcem a dne 25.6.2007 mu uvedené společnosti vypověděly smlouvu o výkonu funkce rozhodce z důvodu, že poškodil dobré jméno společnosti, a že s ním jako nedůvěryhodnou osobou nemohou dále spolupracovat. Žalobce má za to, že žalovaná popsaným jednáním se dopustila nekalé soutěže, konkrétně zlehčování ve smyslu § 50 obch. zák. V důsledku tohoto protiprávního jednání vznikla žalobci škoda ve formě ušlého zisku. V této souvislosti žalobce uvedl, že rozhodoval spory mezi společnostmi PxxxL a jejími klienty na základě smlouvy o rozhodčím řízení, která byla uzavřena v roce 2003. Od poloviny roku 2006 bylo dohodnuto, že objem případů bude cca 500 případů měsíčně, přičemž lze očekávat přiměřenou progresi. Průměrný hrubý měsíční příjem z rozhodcovské činnosti žalobce činil dle jeho tvrzení 800.000,-Kč, po odečtení nákladů pak 638.000,-Kč, po zdanění 439.263,- Kč měsíčně.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s tím, že předm. reportáž obsahovala jen pravdivá skutková tvrzení, přičemž jejím záměrem byl výhradně veřejný zájem. Reportáž žalovaná zařadila do vysílání jako provozovatel televizní vysílání ze zákona, když mezi její povinnosti patří poskytování objektivních informací o událostech a jevech, které jsou předmětem veřejného zájmu. V daném případě důvodem byla problematika rozhodčích řízení a rozhodců sériově rozhodujících značné množství případů, přičemž na jedné ze stran (straně žalující) se stále opakuje jeden subjekt a dále představení žalobce jako rozhodce, který se podílel na rozhodování ve veřejně známé a sledované kauze Xxx. Problematika uvedených rozhodčích řízení, kdy smluvně silnější strana vnutila slabší straně rozhodčí doložky, na kterých byl opakovaně uváděn rozhodce, trvale spolupracující se silnější smluvní stranou, se stala předmětem veřejné diskuse a kritiky již v době odvysílání reportáže, ale i po dobu několika následujících let. Problematiku umocňoval přístup řady „sériových“ rozhodců, kteří podobně jako žalobce fakticky nevedli nalézací řízení, ale mechanicky aplikovali softwarové programy pro psaní rozhodčích nálezů. Případ rozhodcovské činnosti žalobce, jak byl v reportáži popsán a jak i ve skutečnosti probíhal, je výmluvným svědectvím popsané práce zneužití rozhodčího řízení. Žalovaná dále namítla, že mezi účastníky neexistuje soutěžní vztah, žalovaná při odvysílání reportáže nejednala v hospodářské soutěži ve vztahu k žalobci.

Rozsudkem č.j. 19 cm 23/2011-96 ze dne 17.6.2013 zdejší soud žalobu v celém rozsahu zamítnul s odůvodněním, že žalovaný není soutěžitelem, a to ani v širším výkladu pojmu soutěžitel, tudíž se nemohl dopustit jednání, které by bylo v rozporu s pravidly řádné soutěže a jednalo by se o jednání zakázané. S ohledem na uvedený závěr proto soud neprováděl žádné důkazy. K odvolání žalobce Vrchní soud v Praze rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění k odvolacím námitkám uvedl, že neobstojí argumentace žalobce, že vydává právní texty a žalovaný mu v této činnosti konkuruje tím, že vysílá reportáže s právní tematikou. Stejně tak neobstojí dle odvolacího soudu argumentace žalobce, že soutěžní záměr je dán tím, že žalovaný spornou reportáží sledoval zvýšení sledovanosti. Akceptace názoru žalobce by popřela postavení žalované coby média veřejné služby, jehož povinností je informovat veřejnost. Při absenci přímého konkurenčního vztahu účastníků tak bylo dle odvolacího soudu třeba posuzovat, zda jednání žalovaného nebylo motivováno soutěžním záměrem. Platí totiž, že pro úvahu, zda jednání konkrétního subjektu je jednáním v hospodářské soutěži, není rozhodné, zda jde zde na straně žalované o subjekt, který může podnikat či nikoli, nýbrž to, zda šlo o jednání soutěžitele, tedy zda bylo motivováno soutěžním záměrem a nikoli záměrem jiným. Odvolací soud se ztotožnil

s názorem soudu prvního stupně, že žalovaná nemá žádný zájem participovat na výsledcích podnikání žalobce jako rozhodce nebo advokáta a při výkonu činnosti média veřejné služby nemá zcela jistě žádné úmysly směřující k zlepšení své pozice na relevantním trhu tím, že by převzala činnost žalobce či se obohatila na snížení „výkonů“ žalobce. Odvolací soud pak doplnil, že sama o sobě skutečnost, že žalovaná odvysílá zpravodajskou reportáž, která se týká určité kauzy, nemůže ve vztahu k subjektům v takové kauze vystupujícím naplnit znaky jednání v hospodářské soutěži či v hospodářském styku. Je však třeba vytknout soudu prvního stupně, že se nezabýval tím, zda žalovaná odvysílanou reportáží nesledovala záměr zhoršit postavení žalobce v hospodářské soutěži na úkor jiných jeho soutěžitelů, jiným slovy zda žalovaná nezasáhla do hospodářské soutěže žalobce a jeho přímých konkurentů tím, že znevážila žalobce, popř. i za současného vyzdvižení jiného soutěžitele žalobce a neposkytla tím jinému soutěžiteli na úkor žalobce neoprávněnou soutěžní výhodu. Takový závěr však nelze přijmout jinak, než posouzením obsahu sporné reportáže, tedy po provedeném dokazování.

Soud v intencích závazného právního názoru Vrchního soudu v Praze provedl v dalším řízení dokazování předmětnou reportáží, smlouvou o výkonu rozhodce uzavřenou mezi žalobcem a společností PxxxL, a.s. dne 21.3.2003, výpovědí z této smlouvy ze dne 22.6.2007 a smlouvou o výkonu rozhodce uzavřenou mezi žalobcem a společností PxxxT, s.r.o. ze dne 1.4.2005. Další důkazy navržené žalobcem soud neprováděl, neboť je pro posouzení věci nepovažoval za relevantní. Z obsahu předm. reportáže vyplývá, že hlavním tématem je činnost žalobce jako rozhodce, konkrétně velké množství rozhodovaných věcí pro společnost PxxxL, které měsíčně rozhoduje v krátké době, přičemž v reportáži zazněly shora v žalobě uvedené výroky. V reportáži se k věci m.j. vyjadřuje žalobce, mluvčí společnosti PxxxL, klienti této společnosti, a dále k problematice rozhodčího řízení v obecné rovině se vyjadřuje advokát V. S. a zástupce Rozhodčího soudu při hospodářské a agrární komoře V.T. Z obsahu listin týkajících se smluvních vztahů žalobce jako rozhodce bylo zjištěno, že žalobce uzavřel se shora uvedenými společnostmi PxxxL, a.s. a PxxxT, s.r.o. smlouvy o výkonu rozhodce, jejíž součástí je odměna žalobce a předpokládaný min. počet měsíčně rozhodovaných věcí.

Předně je třeba konstatovat, že v daném případě soud posuzoval spornou reportáž výhradně z hlediska žalobního titulu, a to, zda se žalovaná jejím zveřejněním dopustila ve vztahu k žalobci nekalé soutěže dle ust. § 44/1 obch.zák. (z.č. 513/1991 Sb. platný v rozhodné době). Předpoklady naplnění generální klausule nekalé soutěže je jednání v hospodářské soutěži, rozpor s dobrými mravy hospodářské soutěže a způsobilost přivodit újmu soutěžiteli. Soud tedy, vázán závazným právním názorem odvolacího soudu, se prioritně zabýval, zda v daném případě byla naplněna podmínka jednání v hospodářské soutěži, a to zda žalovaná nesledovala odvysílanou reportáží záměr zhoršit postavení žalobce v hospodářské soutěži na úkon jiných soutěžitelů tj. přímých konkurentů žalobce. Soud má po provedeném dokazování za to, že takový soutěžní záměr žalované z předm. reportáže nelze dovodit. Je obecně známou skutečností, že problematika ochrany spotřebitelů vč. rozhodčích doložek je dlouhodobě veřejně diskutovaným a kritizovaným tématem. Lze tedy přisvědčit žalované, že pokud toto téma zvolila v rámci předm. reportáže, a to poukazujíc na konkrétního rozhodce (žalobce, známého z kauzy Xxx), její záměr plně koresponduje se zákonným posláním žalované – poskytování objektivních informací o událostech a jevech, které jsou předmětem veřejného zájmu. Ve sporné reportáži nebyl ve srovnání se žalobcem vyzdvižen jiný rozhodce či advokát. Pokud se k dané problematice vyjadřovali v reportáži advokát a zástupce rozhodčího soudu, pak výhradně v obecné odborné rovině k rozhodčímu řízení. Z provedeného dokazování včetně samotných tvrzení žalobce v žalobě lze mít za prokázané, že reportáž vycházela z pravdivého skutkového základu o tom, že žalobce jako rozhodce smluvně

spolupracoval se společností – poskytovatelem půjček občanům (spotřebitelům) za sjednanou odměnu, která se odvíjela od počtu rozhodnutých věcí, které se pohybovaly v řádově stovkách rozhodčích nálezů měsíčně. Předmětná reportáž tedy dle názoru soudu měla za cíl veřejnosti poukázat na tento okruh rozhodců „sériově“ rozhodujících rozhodčí spory za silnější smluvní stranu. Tímto záměrem žalované (spornou reportáž) se však dle názoru soudu rozhodně nemohlo dostat neoprávněné výhody okruhu rozhodců – konkurentů žalobce, kteří tímto způsobem svoji činnost nevykonávají. Opak by popíral zákonné poslání žalované, a to m.j. poskytování informací veřejnosti, včetně objektivní kritiky konkrétního veřejně diskutovaného jevu, odvysíláním zpravodajsko-publicistické reportáže. Soud proto z uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaná se odvysíláním předm. reportáže ve vztahu k žalobci nedopustila nekalosoutěžního jednání, neboť daném případě nebyla naplněna jedna ze základních podmínek skutkové podstaty nekalé soutěže, a to jednání v hospodářské soutěži. Žaloba byla proto v celém rozsahu zamítnuta. Pro úplnost soud zdůrazňuje, že s ohledem na uvedený právní závěr nebylo třeba v řízení se podrobně zabývat jednotlivými žalobcem napadenými výroky, které v reportáži zazněly. Pokud má žalobce za to, že se jedná o nepravdivé výroky, které neoprávněně poškodily jeho osobnost jako fyzické osoby, měl možnost se domáhat tvrzeného nároku žalobou na ochranu osobnosti. V tomto řízení však soud spornou reportáž posuzoval výhradně z hlediska žalobního titulu – ochrany před nekalou soutěží.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142/1 o.s.ř. a ust. § 146/2, věta první o.s.ř. (žalobce z procesního hlediska zavinil, že řízení bylo částečně zastaveno). Žalovanému jako plně úspěšnému ve sporu byla dle vyhl.č. 177/1996 Sb. přiznána náhrada účelně vynaložených nákladů za právní zastoupení – za řízení v prvním stupni odměna za tři úkony právní služby po 52.740,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě vč. jeho doplnění a účast na jednání dne 17.6.2013), dále za odvolací řízení odměna za dva úkony právní služby po 36.300,-Kč (vyjádření k odvolání a účast na jednání před odvolacím soudem) a za řízení v prvním stupni odměna za jeden úkon právní služby v částce 36.300,-Kč (účast na jednání dne 25.2.2015), celkem tedy 267.120,-Kč; dále dle ust. § 13/3 vyhlášky byla žalovanému přiznána náhrada za 6 rež. paušálů po 300,-Kč, s připočtením 21% DPH v částce 56.473,20 Kč k náhradě 325.393,20 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 25. února 2015

JUDr. Helena Nebesařová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
H. R.